

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **V. K.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 6.2.2012, o **zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 1.11.2011, o invalidním důchodu,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 6.2.2012 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 1.11.2011, kterým žalobci zamítla žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů, neboť žalobce podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 17.10.2011 není invalidní. Dle tohoto posudku

poklesla jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 30%. Žalovaná při vydání napadeného rozhodnutí vycházela z posudku vypracovaného o invaliditě žalobce ze dne 26.1.2012. Podle tohoto posudku byla určena míra poklesu pracovní schopnosti žalobce ve výši 20% a byla stanovena podle kapitoly XIII, oddílu A, položky 1b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu, ve které namítal subjektivní posouzení svého zdravotního stavu posudky dvou lékařů. Přitom nebylo vyhověno jeho žádosti o nezávislé vyšetření ve zdravotním ústavu. Jeho zdravotní stav s přibývajícím věkem se bude zhoršovat a v této souvislosti žalobce odkázal na prokázané skutečnosti v rámci řízení vedeného u Okresního soudu v Karviné ve věci obžalovaného MUDr. T. R. Žalobce se domáhal svých práv před podáním žaloby tak, že se obrátil na MPSV v Praze. Byl poučen o možnosti podat žalobu proti rozhodnutí o jeho námitkách, což také učinil. Domáhal se, aby po provedeném dokazování krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná se k žalobě nevyjádřila.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 6.2.2012 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ v Karviné, žalobcem předloženými lékařskými zprávami a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 23.5.2012 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázano, že žalobce byl v roce 2006 uznán částečně invalidním s datem vzniku této invalidity 14.7.2006. V roce 2009 u žalobce již nebyla shledána ani částečná invalidita a nebyl shledán ani plně invalidním. Dne 5.9.2011 požádal žalobce o přiznání a uznání invalidity. Na základě této jeho žádosti posoudil žalobcův zdravotní stav lékař pověřený vypracováním posudku pro OSSZ v Karviné dne 17.10.2011 se závěrem, že žalobce není invalidní podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 30%. Žalovaná na základě tohoto posudkového hodnocení vydala rozhodnutí ze dne 1.11.2011, kterým žádost žalobce o invalidní důchod zamítla.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky, o kterých žalovaná rozhodla shora uvedeným rozhodnutím. Jak shora uvedeno, toto rozhodnutí odůvodnila žalovaná zejména posudkem ze dne 26.1.2012.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou

pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace ošetřující lékařky MUDr. D. R., ortopedického vyšetření MUDr. B. S. dne 25.7.2011, ze dnů 1.8. a 18.8.2011, z dalších ortopedických vyšetření téhož odborného lékaře ze dne 6.1., 14.5. 2012, plicního vyšetření MUDr. S. ze dne 22.5.2012, ORL vyšetření MUDr. H. ze dne 21.9.2011 a posudkového spisu vedeného u OSSZ v Karviné. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu uvedla posudková komise v případě žalobce artrotické postižení kloubů dolních končetin, kdy toto zdravotní postižení lehce omezuje chůzi, lehce snižuje celkovou výkonnost. Tuto rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu podřadila posudková komise pod kapitolu XIII, oddíl A, položku 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20%. PK MPSV ČR použila hodnocení dolní hranicí, tj. 20% proto, že zdravotní postižení není středního nebo těžkého stupně, aby odůvodňovalo stanovení vyšší míry poklesu pracovní schopnosti. Své odlišné hodnocení od lékaře referátu Lékařské posudkové služby, stejně tak jako lékařky, která posuzovala zdravotní stav žalobce v rámci námitkového řízení, odůvodnila tak, že nelze konstatovat dlouhodobé trvalé zhoršení zdravotního stavu, naopak nález na levé noze a kloubech je stabilizován do dané funkční podoby. Co se týče předchozí částečné invalidity žalobce, ta byla přiznána přechodně pro komplikovanou a protahovanou léčbu po úrazu. PK MPSV ČR uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí zdravotní stav žalobce neodpovídal žádnému stupni invalidity. Na tomto závěru dle názoru krajského soudu nemohou nic změnit žalobcem předložené lékařské zprávy při ústním jednání soudu, neboť šlo o zprávy dokumentující zdravotní postižení žalobce tak, jak jsou uvedena v diagnostickém souhrnu onemocnění a omezení žalobce v posudku PK MPSV ČR ze dne 23.5.2012, která zmíněné lékařské zprávy žalobce při svém jednání měla k dispozici a hodnotila je.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí 6.2.2012 nebyl invalidní v žádném stupni invalidity. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 20% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – ortopéda, tedy lékaře z oboru nemoci, jež je dominantní v dlouhodobě nepříznivém

zdravotním stavu žalobce. Posudková komise v diagnostickém souhrnu postihla veškerá zdravotní omezení žalobce a při vypracování posudku vycházela z jeho kompletní zdravotní dokumentace. V posudku také vysvětlila své odlišné posudkové stanovisko na rozdíl od posudků podaných lékaři OSSZ a ČSSZ v rámci námitkového řízení. Toto odlišné hodnocení spočívalo ve stanovení poklesu pracovní schopnosti žalobce, avšak zároveň se shodlo s předchozími posudky v tom, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované 6.2.2012 invalidní v žádném stupni nebyl.

Jelikož u žalobce k datu 6.2.2012 nešlo o invaliditu v žádném stupni žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobce zamítla a zároveň potvrdila rozhodnutí ze dne 1.11.2011, jímž žalobci invalidní důchod podle ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů nepřiznala.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě, dne 28. června 2012

Samosoudce:

JUDr. Petr Indráček